

Ἐκπληκτος ἡ νεῆνις παρετήρησεν αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτεῖ καὶ ὡς ἐλκομένη ὑπὸ κινήσεως ἀκαταβλήτου ἠρώτησε :

— Καὶ ὑμεῖς, κύριε, τίς εἰσθε ;

Οἱ χαρακτηρὲς τοῦ ξένου συνεσπάρσθησαν. Ἐνδοιάσας ἐπὶ στιγμὴν, ἤγειρεν ἔπειτα τὴν κεφαλὴν του καὶ εἶπε μετὰ φωνῆς ὑποκώφου :

— Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γεώργιος Καρβαγάν.

Τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς ἤκουσεν ἡ νεῆνις Κλαϊρεφόν, παρευθὺς τὸ πρόσωπόν της ἐσχηματίσθη ἐπὶ τὸ ἀλαζονικώτερον, οἱ ὀφθαλμοὶ της ἐγένοντο ψυχροὶ καὶ αὐστηροί, μειδίαμα ὑπεροπτικὸν διέστειλε τὰ χεῖλη της, καὶ πλήττουσα τὸν ἀέρα διὰ τοῦ μαστιγίου της, ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ στήσῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ νέου μεσότοιχον ἀνυπερβλήτων, ἐσύριζε καλοῦσα τὸ λαγωνικὸν της καὶ καλπάζοντος τοῦ ἵππου ἀπεμακρύνθη, οὐδόλως στρέψασα τὴν κεφαλὴν.

Ὁ νέος τὴν παρηκολούθησε διὰ τοῦ βλέμματός, προσηλωμένος ἐκεῖ ὅπου ἵστατο, καὶ λησμονῶν τὴν ὑπεροψίαν της νεάνιδος, μόνον δὲ τὴν εὐμορφίαν αὐτῆς ἐνθυμούμενος. Ἀπῆρχετο μετ' ἀλαζονίας καὶ καταφρονήσεως, ἀφ' οὗ εἶχον συμβαδίσῃ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ οικειότητος, οὕτως εἰπεῖν, εὐαρέστου, καὶ ἴσως δὲν θὰ ἦτο πλέον δυνατόν νὰ συναντηθῶσι καὶ ἐκ δευτέρου.

Καθ' ἕκαστον βῆμα τοῦ ἵππου ἔβλεπε τὴν ἀπόστασιν αὐξανομένην, καὶ ἤδη δὲν διέκρινε πλέον εὐκρινῶς τὴν ἱπταμένην ραδινὴν σκιαγραφίαν αὐτῆς, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κονιορτοῦ, τοῦ ἐγειρομένου ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου.

Τὸ σύρμα τῆς σιδηρόχρου ἐσθῆτος καὶ ἡ λευκὴ καλύπτρα τοῦ πιλιδίου ἐκυμαίνοντο εἰς τὸν ἀέρα, τὸ λαγωνικὸν ἔτρεχε δι' ἀλμάτων παρκαπλεύρως τοῦ ἵππου.

Αἰφνης ἐν τινι καμπῇ τῆς ὁδοῦ ἐξήφανίσθησαν καὶ ἡ ἀμαζὼν καὶ ὁ κύων, καὶ ἡ ὁδὸς ἔμεινεν ἔρημος.

Ὁ Γεώργιος Καρβαγάν ἐστάθη ἀκίνητος ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας, ἔπειτα δὲ πλήττοντας τοὺς χάλικας τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ἐκ σιδηροξύλου ράβδου τοῦ ἐπιθύρισε :

— Κύτταξ' ἐκεῖ ἀλαζονεῖαν ! Καθὼς ἔμαθε τίς εἶμαι, οὐδὲ κατεδέχθη καὶ νὰ μου ρίψῃ ὡς ἐλεημοσύνην ἐν βλέμμα, τὸ ὁποῖον μετὰ χαρᾶς θὰ ἔρριπτεν εἰς τὸν τυχόντα ἐπαίτην !... Τί εὐμορφὰ μοῦ ἔδωκε νὰ καταλάβω, ὅτι δὲν εἶνε διὰ τὰ δόντια μου ! Αἱ ! τί νὰ γίνῃ ! ἡ τύχη ἔτσι ἠθέλησε, νὰ εἰμεθα ἐχθροὶ ! Κλαϊρεφόν καὶ Καρβαγάν, ἐχθροὶ θανάσιμοι ... Τί κρίμα ! Καὶ τί εὐμορφὴ ὅπου εἶνε, ἡ ἀπιστή !

[Ἐπεται συνέχεια].

Π. ΦΕΡΜΠΟΣ.

Εἰς τὸ πρὸς ἑξῆς :

Η ΚΑΒΟΤΑ ΤΟΥ ΧΑΝΤΕΛ

διήγημα

τῆς Κυρίας Emma Ferruggia.

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΛΕΚΟΚ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Α'

Ὁ κύριος Λεκὸλ ὑπεκφεύγει.

Γνωρίζετε τὴν ὁδὸν Champ de-l'-Alouette ; Ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης ὅτι δὲν θὰ ἠκούσατέ ποτε νὰ γίνηται λόγος περὶ αὐτῆς, ἂν κατοικεῖτε εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Μαγδαληνῆς. Οἱ πτωχοὶ ὁμῶς ἐργάζονται, οἵτινες κατοικοῦσι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ τῆς Buttes-aux-Cailles γνωρίζουσι καλῶς ποῦ κεῖται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὁδός.

Ἡ ὁδὸς αὕτη δὲν εἶνε νεωστὶ κατασκευασμένη. Ἐχει τὴν ἱστορίαν της, καὶ μάλιστα ἱστορίαν ἀρκούντως ἀπαισίαν, διότι διεπράχθησάν ποτε ἐν αὐτῇ πολλὰ κακουργήματα, κατὰ τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ παρόντος αἰῶνος ἀπεγύμνουσαν ἔτι τοὺς διαβάτας.

Ἐκτοτε ἠλλαξεν, ὅπως καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, ὅπερ ἄλλοτε ἐγράφετο Champ de-l'-Alouette, ἤτοι, Ἄσμα τοῦ Κορυδαλοῦ. Ἡ λέξις Champ, ἤτοι ἄγρός, ὑπερίσχυσεν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν πλακῶν, ἴσως διότι, μετὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων, οἱ κορυδαλοὶ δὲν κελადοῦσι πλέον παρὰ τὰς ἐπάλλξεις.

Σήμερον ἡ δύσφημος αὕτη ὁδὸς κατοικεῖται ὑπὸ τιμίων οἰκογενειῶν, ἂν οὐχὶ καὶ πλουσίων. Ἐνοῖ τὴν ὁδὸν Γλασιερ μετὰ τὴν Κορβισάρ, δὲν περιέχει ὁμῶς μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομὰς. Οἱ ἐκατομμυριοῦχοι δὲν ἐπιδιώκουσιν αὐτήν, κατοικεῖται δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ βουτρόφους καὶ πλυντρίας. Ἐγγὺς αὐτῆς ρέει, ἡ μάλιστα ἀκίνηται, ἡ Βιέβρ μετὰ τὰ βρωμερὰ αὐτῆς ὕδατα, οὐχὶ μακρὰν δὲ κεῖται καὶ τὸ οἰκτρὸν τῆς Οὐρσίνης νοσοκομεῖον. Πρὸς ἀντιστάθμισιν ὁμῶς τῶν θλιβερῶν τούτων γειτνιάσεων, ἡ ὁδὸς αὕτη εὐρίσκεται μεταξὺ δύο εὐρέων καὶ συχνάζομένων βουλεβάρτων, τοῦ βουλεβάρτου τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ βουλεβάρτου Ἀραγῶ.

Πρὸ τίνος καιροῦ, κατὰ τινὰ χειμερινὴν νύκτα, δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐξετέλουν τὴν περιπολίαν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐρημικῶν τούτων μερῶν. Ἡ ὑπηρεσία πρὸς τὰ μέρη ταῦτα εἶνε λίαν ἐπιμοχθος, οἱ δὲ φύλακες, οἵτινες ἐπαγρυπνοῦσιν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κατοίκων τοῦ ἸΓ' διαμερίσματος τῶν Παρισίων, κερδίζουν ἐπαξίως τὸν μισθὸν αὐτῶν. Τὰς χειμερινὰς νύκτας περιπλανῶνται εἰς τὰς ἐρήμους, μόλις φωτιζόμενας ὑπὸ τῶν κατὰ μακρὰς ἀποστάσεις τοποθετημένων φανῶν, αἱ δὲ περιπολῖαι αὐτῶν εἰσιν οὐχ ἥττον ἐπιμοχθοὶ κατοπτεῦσαι ἐχθρικῶν τόπων.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ἐπιπτε χιῶν κατὰ νιφάδας, ἔπνεε δὲ ἄνεμος ψυχρὸς καὶ διαπεραστικός, ὅστις ἐξεδίωκε τὴν χιῶνα ἐκ τοῦ προσώπου τῶν δύο γηραιῶν στρατιωτῶν, οὓς ἡ σειρὰ τῆς ὑπηρεσίας

ὑπεχρέου νὰ περιφέρονται μέχρι τῆς ἡμέρας ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Γοβελίνων.

Ἦτο ἡ τρίτη ὥρα τῆς πρωίας καὶ αὐτοὶ ἐβαδίζον ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου βραδέως, κανονικῶς, σιωπηλοὶ καὶ ἐγκατεροῦντες, ὡς ἄνθρωποι ἔχοντες συνείδησιν ὅτι ἐκπληροῦσι τὸ καθήκον αὐτῶν, κύπτοντες τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸ σφοδρὸν φύσημα τοῦ ἀνέμου, καὶ ἐπανεγείροντες ἐπὶ τοῦ πελιδνοῦ αὐτῶν ἐκ τοῦ ψύχους προσώπου τὰς πτυχὰς τῆς κορδύλης τοῦ ἐπιχιτωνίου των, πάντοτε ὁμῶς ἐνεδρεύοντες μετὰ προσοχῆς, πάντοτε ἔτοιμοι νὰ φονευθῶσιν ἀσήμεως, ὅπως συλλαβῶσιν ἐγκληματίαν τινά.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡτοιμάζοντο νὰ ἐξέλθωσι τῆς ὁδοῦ Champ de-l'-Alouette ἵνα εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ὁδὸν Πασκάλ, διερχόμενοι διὰ τῆς ὁδοῦ Κορβισάρ, ἡ καταιγὶς κατέστη τοσοῦτον σφοδρὰ καὶ ἡ χιῶν ἐπιπτε τοσοῦτον πυκνή, ὥστε ἡ ναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν ὑπὸ τὸ προστέγειον τῆς θύρας βυρσοδεφείου. Χωρὶς νὰ παραλείψωσι τὸ καθήκον αὐτῶν ἠδύναντο νὰ παραμείνωσιν ἐκεῖ μέχρις οὗ ἡ καταιγὶς ἤθελε κοπάσει, διότι φανὸς ἐφώτιζε τὴν ἐκεῖ σχηματιζομένην τρίοδον, διὰ τῆς διασταυρώσεως τριῶν ἢ τεσσάρων ὁδῶν, οὐδεὶς δὲ διερχόμενος ἐκεῖθεν ἠδύναντο νὰ διαφύγῃ τὴν ἀγρυπνον ἐπισκόπησιν αὐτῶν.

— Τί βρωμερὸς καιρὸς, εἶπεν ὁ γηραιότερος, ἀρχαῖος ὑπάλληλος τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Τέτοιον καιρὸν δὲν εἶδα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ ἔτρεχα μετὰ τὸ ὀγδοηκοστὸν πρῶτον τῶν Ζουάβων εἰς τὰ βουνὰ τῆς Καβουλίας. Καὶ συλλογίζομαι ὅτι ἔχομε ἀκόμη νὰ τριγυρνᾶμε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τέσσαρες ὁλόκληραις ὥραις, χωρὶς νὰ ἴδωμε τοῦλάχιστον τὴν ἀκρὴ τῆς μύτης ἐνὸς ἀνθρώπου.

— Αὐτὸ εἶνε βέβαιον. Οἱ πολῖται ἐπλάγιασαν, καὶ οἱ κλέπται προτιμοῦν τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ νὰ ἐργάζωνται μ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, τώρα μάλιστα ὅπου δουλεύει καὶ τὸ τσεκουρί...

— Μάλιστα τσεκουρί μετὰ πάγον, ἀπεκρίθη ὁ ἕτερος, ὅστις ἀνήκων εἰς τὴν νέαν σχολὴν, ἠρέσκετο νὰ εὐφυολογῇ.

Ἠτοιμάζετο ἀναμφιβόλως νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς εὐφυολογίας του, ὅτε ὁ ἀρχαιότερος αὐτοῦ σύντροφος τὸν ἐκίνησε διὰ τοῦ ἀγκῶνος. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορβισάρ, πρὸς τὸ μέρος τοῦ βουλεβάρτου Ἀραγῶ, ἠκούετο βηματισμὸς ἀποσθεννύμενος ἐν τῇ χιῶνι, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀρκούντως εὐκρινῆς δι' ἀκοὴν ἐξησκημένην, ὅπως ἡ τῶν δύο ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, καὶ ἐκ συνηθείας, ἦν ἀπέκτεσαν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος, συνεσφίχθησαν πρὸς τὸν τοῖχον τοῦ ἐργοστασίου καὶ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ περιέμενον, ἀκίνητοι καὶ σιωπηλοὶ, τὴν διάβασιν τοῦ περιφερομένου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, παρὰ τὴν προκεχωρηκυῖαν ὥραν καὶ τὴν καταιγίδα.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς, εἶδον διερχόμενον ἄνθρωπον, ὅστις διηυθύνετο πρὸς τὸ βουλεβάρτον τῆς Ἰταλίας, μετὰ κεκυφῆσαν κε-